



CEL MAI RAPID

REDESCOPERIRE și TRANSFORMARE personală

Performanță și excelență

Hexagonul timpului - Secretul edificării

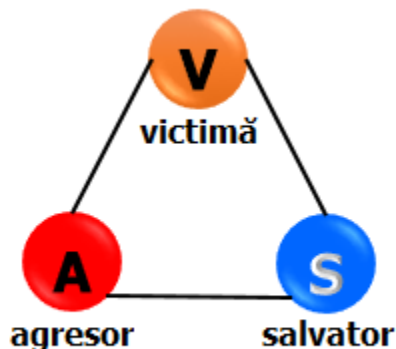


Este recomandat să înțelegem că reprezentăm mult mai mult sau cu totul altceva decât ne transmit la un moment dat gândurile noastre negativiste și pesimiste, în anumite ipostaze și circumstanțe.

Fiecare avem poveștile noastre de viață. Fiecare are anumite tentații de a repeta secvențe în mod stereotip, ori pozând în victime ori învinuind pe alții. Exista tendința ca fiecare să rămână fidel unei drame personale, povestind eșecuri, decepții, dezamăgiri, suferințe, temeri sau despre momente de nesiguranță, încercând să impresioneze ori să sensibilizeze câtuși de puțin, dacă nu chiar să manipuleze prin victimizare.

Uneori, omagiul pentru asemenea povești de viață maschează sentimente mult mai profunde. Ce se urmărește de fapt?

Dacă ar fi să reprezentăm schematic, cam așa arată:



Aproape fiecare individ, în anumite circumstanțe, se află în una dintre cele trei posturi.

Dacă încă de bebeluși am fi conștienți că avem anumite calități și talente, oare am mai avea răbdarea să creștem, să ne păstrăm echilibrul făcând primii pași, să interpretăm semnele și sunetele pentru o comunicare nonverbală, apoi învățând limba maternă, continuând etapă după etapă prin tot procesul educațional de formare și maturizare?



CEL MAI RAPID

REDESCOPERIRE și TRANSFORMARE personală

Performanță și excelență

Cum ar fi dacă doar ne-am imagina că în loc de un copil inocent suntem, de fapt, un geniu sau o persoană remarcabilă, cu anumite trăsături unice, care doar se protejează față de tot ce ar putea vătăma creativitatea înăscută, încă nedezvăluită?

Dar dacă am fi conștienți de valoarea noastră de copil care încă nu poate fi demonstrată? Ținând ascunse toate valorile, doar pentru a nu fi furate de alții, doar pentru a nu fi ironizați pentru o stimă de sine prea dezvoltată sau pentru o imaginație prea bogată la o vârstă fragedă, ne vom confrunta cu pericolul de a ascunde mereu și mereu aceste valori, până vom uita de ele. Poate vom uita și locul unde le-am ascuns! Sau poate că, la un moment dat, datorită presiunilor exterioare, să ajungem să nu mai credem nici noi că avem o comoară ascunsă, un giuvaer al caracterului nostru unic.

Acest proces imaginar ar putea să declanșeze un sentiment de incompetență inconștientă, după care, probabil, vom căuta frenetic acele calități care ar putea să contureze împlinirea noastră personală. Un prim pas către incompetența conștientă!

Dacă la naștere am ști că venim în lumea noastră cu absolut toate calitățile pentru a fi învingători, de ce am accepta ca vocea interioară a unui copil să-i spună că nu este destul de bun, că nu-i va ajunge niciodată din urmă pe cei din frunte, că atenția distributivă este precară și este lipsit total de puterea de a se concentra?

Ben Carson, marele neurochirurg al lumii contemporane, a fost considerat, până în clasa a III-a, cel mai slab elev al clasei la învățătură. Ce anume a transformat acest copil în una dintre cele mai mari personalități ale lumii? Oare nu cumva s-a născut cu aceste calități unice, doar că nu sosise timpul pentru a le pune în valoare?

O modalitate de a da șansa unui copil să ajungă la astfel de performanțe este de a ne manifesta răbdarea, încrederea, iubirea, acceptarea, încurajarea și susținerea, validând astfel valoarea cu care a venit în această lume, imprimând adânc scopul și destinația finală.

Chiar dacă încercările unora de a se ridica deasupra criticilor, marginalizării și inutilității au eșuat lamentabil, căzând frecvent în derizoriu, cei responsabili de viața lor – părinți, frați, rude, profesori, prieteni – ar trebui să nu obosească încurajându-i mereu și mereu, până vor reuși anemic să decoleze de pe pistă magnetică ce-i atrag spre mediocritate. Unii dintre aceștia vor atinge cele mai înalte înălțimi. Oare nu merită să încercăm, chiar dacă tirania timpului ne aruncă spre alte preocupări, aparent mai importante?

Unii cred că împlinirea profesională ar putea fi unicul bilet către succes. Alții cred că împlinirea personală și familială poate fi cea mai nobile aspirație. Așa că atât unii cât și ceilalți încep să-și consolideze convingerea și să acționeze. După o anumită perioadă, în timpul evaluărilor periodice, atât unii cât și ceilalți vor fi stupefiați că, în pofida rezultatelor care, de altfel, au fost progresive, a rămas un gol. Au momente



CEL MAI RAPID

REDESCOPERIRE și TRANSFORMARE personală

Performanță și excelență

când se simt singuri, cu un sentiment puternic al eșecului, copleșindu-i disperarea sub obsesia de a ajunge în vârful aspirațiilor.

Am întâlnit persoane cu anumite povești pe care le expun repetitiv, fără a memora persoanele cărora le-au povestit. Așa mi s-a întâmplat să aud aceleași povești de mai multe ori. Din respect pentru unele persoane, nu le-am tăiat elanul printr-o replică scurtă de genul: „știu, mi-ai mai povestit despre asta”.

Oare de ce o astfel de persoană nu ar încerca ceva nou? Oare de ce nu realizează că anumite povestiri repetitive îi pot separa de ceilalți prin granițe din ce în ce mai adânci, limitându-le posibilitățile? După consumarea unor momente de acest gen, data viitoare se vor întreba de ce sunt evitați sau ocoliți. Cum să nu fie ocoliți sau respinși dacă au aceleași povești?

Dacă am avea în mașină doar un CD cu muzica cea mai bună, cât am rezista să-l ascultăm fără să-l schimbăm? Dacă cineva devine **prizonierul poveștii personale**, lăsându-și viața să lăncezească într-o temniță rece și îngustă, **va ajunge să confunde viața cu o poveste**. Situația ar putea deveni și mai bizară dacă temnița nu ar avea zăvoare și nici paznic, de mult fiind acordată libertatea generală, însă refuzând inexplicabil să accepte lumina și speranța de viață, doar pentru că s-a acclimatizat la acel ambient sumbru.

Unii cred că victimizarea va impresiona pe oricine, așa că adoptă o poziție umilă, folosind expresii modeste, fiind dezinteresați în mod exagerat de lucrurile materiale, până la neglijență. Când o astfel de persoană interacționează cu alții care nu știu anumite tehnici, încercând să-i convingă prin mijloace proprii, va stârni o fobie față de tot ce e nou.

Edificarea are o importanță extrem de serioasă și determinantă.

Cred că cel mai debusolant sentiment pe care îl poate experimenta un om este cel de a se considera singur sau de a fi determinat să creadă că nu are nici o valoare și că, indiferent de acțiunile sale, nu contează pentru nimeni. Cred că cel mai mare deserviciu pe care îl poate face un părinte, o cunoștință, un profesor sau un coleg este să desconsidere o persoană într-o astfel de manieră încât aceasta să devină exasperată datorită eșecurilor și inutilității.

Unii ar prefera să nu fie iubiți, să nu fie înțeleși, decât să devină ignorați sau invizibili. Unui astfel de personaj îi va fi imposibil să nu-și perpetueze dramă pe care o trăiește zi de zi, înfricoșat de imprevizibil, copleșit de incertitudine și descurajat de a căuta o alternativă. Oare va găsi un protector? Oare va fi iubit vreodată? Oare va progresa fără a fi devastat sentimental? Oare se va integra la un loc de muncă sau în societate? Oare își va câștiga o identitate de care să fie mândru și cu care să facă față așteptărilor celorlalți?

www.celmairapid.ro



CEL MAI RAPID

REDESCOPERIRE și TRANSFORMARE personală

Performanță și excelență

În ce mod am putea influența viața zburciurnată a unui asemenea personaj?

John Lennon spunea: *realitatea lasă mult loc pentru imaginație. Dacă așa stau lucrurile, inclusiv cei care pretind că sunt ancorați foarte puternic în realitate au libertatea de a-și imagina cum anumite tipare pot fi schimbate și în viața lor.*

Cel mai important este ca mai întâi să conștientizezi că se poate să fie și altfel, fără a-l lua în brațe pe NU când este vorba de schimbare. Apoi este la fel de important să nu se blocheze cu încăpățânare în ideea preconcepută că acestea sunt moșteniri de la părinți, bunici ș.a.m.d.

Redescoperire si transformare...

Cu drag,
Gigi FILIP

PS – Te rog să-mi scrii parerea ta în comentariu și să dai un Like & Share pentru a ajunge mesajul și la prietenii tăi. Mulțumesc.